

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Vt cuncta quæ puritati cordis aduersantur, respuenda sint: quo item eadem puritas referenda sit. Can XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

rigis quasi aliter tecum, quam cum omnibus alijs Deus acturus sit: videlicet, ut mala tua, quæ non corrigis, impunita maneat. Hæc sunt filia quæ (ut seruus meus recognouit) te debent humiliare, & compunctionis materiam administrare. Sunt tamen nihilo minus alia singularia ac propria, sagaciter ab vnoquoque vestrum exploranda, fortiterque aut mortificanda, aut abijcienda. Sunt præterea quædam aliam generalem, quæ impediunt aut retrahunt à profectu, quæ suo loco manifestabuntur.

Quod actionum, exercitiorum ac studiorum omnium certus aliquis sit scopus ac finis præfigendus.

CANON XI.

Nihil autem tam studiosè querendum, pro nulla re ad eò certandum è filia, quam ut habeas puritatem cordis. Nam cum nulla sit actio, nullum studium, quod suum non habeat scopum, finem atque destinationem, quin potius ars omnis per certa aliqua media exercitiæ ad finem aliquem (qui finis primum quidem est quod animæ proponitur, licet vltimum sit quod obtineatur) suos conatus mittit, quanto magis studiorum vestrorum, puta exercitiorum, tum corporalium, tum mentalium, lectionum, meditationum, mortificationum, (ut corporalia externarum opera taceam) finis esse debet aliquis, propter quem fiunt. Cogita ipsa, nisi scias aut animo ante conceperis quo currendum sit, nonne frustra arripis cursum? Sic cuilibet actioni dare est finem suum; quo adeptò, iam non est alius ad finem, sed quies.

Puritas cordis & charitas ut sit finis vitæ spiritualis.

CANON XII.

Ad hunc modum in vita verè Christiana, in vita spiritali (cuius innumera sunt studia, actiones, conatus & fatigationes, donec vitia mortificentur, acquirantur virtutes, ac tandem vni Deo inhæreatur) finis est puritas cordis: finis inquam, non omnino vltimus, qui quidem ego sum seu charitas, sed finis (ut vocant) instrumentalis, finis quo referenda sunt omnia studia & exercitia vestra tanquam ad nobilissimum instrumentum, quo obtineatur finis vltimus, videlicet charitas, quæ est ut diligatis me purè propter me, & in omnibus quæ facitis aut committitis, in omnibus quæ eligitis aut respicitis, meus honor ac beneplacitum meum solummodo ac purè queratur, ad eò ut propter me, è filia, & te ipsam, & omnia alia contempnas, me cunctis præferendo. Atque id eò omni conatu quicquid agis, quocumque te vertis, quicquid intendis, quicquid incipis, tantum debet tibi illud placere, tantum admitti, quantum conduxerit cordis puritati.

Charitas
vota que sit.

Ut cuncta quæ puritati cordis aduersantur respuenda sint, quo item eadem puritas referenda sit.

CANON XIII.

E A igitur, quæ alioqui virtuosa laudèque ac merito digna videntur, si aduersantur puritati aut charitati, iam admittenda non sunt, sed posthabenda. Nihil

enim quod pro sola puritate cordis aut charitate querendum est, contra charitatem assumi aut foueri debet. Inde error eorum arguendus est, qui siue codicem, siue rem aliam, quamlibet tanta sibi afferuant pertinacia, vt vel roganti illam non accommodare dignentur, sed pro habenda retinendaue irascantur, verbis contendunt, atq; puritatem cordis, pro qua obtinenda codicem aut rem aliam similem possident, amittunt. Neque enim aduertunt, quod longè maius dispendium animæ suæ inferunt, suam ac fratris charitatem lædendo, contra quam librum aliudve retinent, quam si illud contemnerent, accommodarentque vt charitatem ac puritatem cordis seruarent. Siue itaque ieiunium, siue vigilia, siue lectio, siue alia quæcunque exercitatio corporalis fuerit, puritati cordis semper posthabenda est: Hæc namque non propter illa, sed illa propter hanc frequentantur. Omnia igitur potius alia sustineas, quàm vt charitatis puritatisve patiaris dispendium. Et hoc intelligi debet circa ea, quæ proprio arbitratu aut sumi, aut poni possunt. Nam præcepta mea & obedientiæ opera non sunt pro quiete ac puritate cordis omittenda, videlicet ne turberis actione, aut inter homines cõuersando. Vbi enim maius aliud præceptum vtget, ibi parèdum est: nec inde læditur (tamen si specie tenus ita videatur) puritas, sed iuuatur. Postremò hanc puritatem non propter seipsam, aut vt vltimū finem quæ rere debes, ne philosophorum quosdam gentilium videaris imitari, qui diuinijs voluptatibusq; abdicabant propterea, vt ab omni cura liberi, & à cogitationum distractione quieti, philosopharentur. Tu verò mihi cor purum offeras, quia hoc desidero, videlicet vt sublato omni inter nos medio, & tu mihi, & ego tibi coniungar.

Quomodo obtinenda sit puritas cordis.

CANON XIV.

AD puritatem itaq; cordis obtinendam si aspiras, summopere tanquam primum ac præcipuum tibi necessarium est, peccata omnia detestari, eaq; & quicquid mihi displicere cognoueris, tibi ipsi interdicerè, statuendo voluntate firmissima, nunquam vlli consentire peccato vsq; ad mortem. A quo proposito licet deues, nunquam tamen excidas: hoc est, nunquam hanc voluntatem seponas, sed quotiescunque fuerit labefactata, renoues ac restanres. Ea propter peccandi occasiones, concupiscentiæ quotq; incitamenta quæque abscindas, fugiasq; & breuiter quicquid noueris infirmitati tuæ scandalum, hoc est, ruinæ occasionem præbuisse aut præbere posse, euites necesse est. Deinde vt ad radicem tuæ infirmitatis perungas, bellum est infatigabile indicendum cunctis vitiis, vt sunt elatio, superbia, iactantia, inanis gloria, ira, rancor, amaritudo, inuidia, displicentia, contentio, inclementia, cupiditas, libido, luxus, propria voluntas, sensuum oblectatio, superficialitas circa vsum creaturarum, concupiscentia sensualis, inquietus amor, & lectio inordinata, delectatio in creaturis quiescens, morum ac verborum leuitas, incontinentia sensuum, cordis euagatio, acedia, & reliqua id genus multa, quibuscunq; teipsam inuenis aliquid extra me querere, aut in aliqua re quiescere aut delectari: quibus omnibus oportet te manere abstractam, & desideriis eorum mori. Quod quàm diu non perfecisti, nullam debes ijs requiem aut pacem admittere. Optata præcium est præterea vt abstrahas te à rebus alienis, & ab his quæ non ædificant.

Res alioqui vilis quam perditè diligatur inordinate.

Puritatis cordis quæ omnia posthabenda sunt.

Puritas cordis quoniam destinanda sit.

Puritatis cordis quænam officiant.

Bellum quibusnam vitiis indicendum.

Puritatem cordis quæ

Nnn cant,